

Čechtické noviny

Čechtice, Černičí, Dobříkovice, Chrastovice, Jeníkov, Jizbice, Krčmy, Malá Paseka, Nakvasovice, Nové Práchňany, Otročice, Palčice, Růžkovy Lhotice, Staré Práchňany, Sudislavice, Zhoř

Dubnový sníh rodí trávu.
Studený a mokrý duben plní sklepy a sudy.
Mokrý duben přislibuje dobrou sklizeň.
Mokrý duben – hojnost ovoce.
Je-li v dubnu teplý déšť, hojné požehnání jest.

4/2016

Čechtice (13)
Rok 1959 v Čechticích

Nejprve o počasí prvního půlroku. V lednu se teplota pohybovala mírně kolem bodu mrazu. Ve dne kolem 5 až 7 °C. Sněhu bylo velmi málo, neb slunce stačilo nízkou vrstvu udržovat stále jako poprašek. Několik dnů bylo větrno, ale bez závějí. Takto mírné zimní počasí trvalo do půli února. 16. února povolila zima a nastalo citelné zlepšení. V noci bylo kolem bodu mrazu, ve dne pak 18 až 20 °C tepla. A toto počasí se drželo až na malé bezvýznamné obměny do dubna.

Jaro nastupovalo krásně až na to, že mělo více pršet. Nakonec 8. 4. ve večerních hodinách začalo mírně pršet a pršelo do rána. Ráno se ale ochladilo, takže se sníh objevil. Chladné počasí s mírnými přeháňkami trvalo do 13. 4. Do 19. bylo trochu lepší počasí, ale večer již zas poletoval sníh a do rána „uhodil“ mráz. A začalo sněžit v častých intervalech. Sníh však již v dopoledních hodinách roztál. A takové chladné, podmračené počasí trvalo do 5. května. Do půli května byly sice slunečné dny, ale v noci mírně mrzlo. I ve dne, přestože slunce svítilo, bylo chladno. 16. května se oteplilo a hned odpoledne začalo bouřit. Deště však bylo velmi málo. Po této slabé první se bouřky opakovaly každý den odpoledne. Mraky se honily, blýskalo a hřmělo, ale deště bylo velmi málo. Žíznivá příroda volala po vláze, ale marně. Situace se nezměnila ani do konce května. Bylo dosti chladno od večera až do pozdních ranních hodin. Po obloze se prohánějí mraky, které klidně pluly přes území čechtického katastru, aniž by z nich kráplo. Mohu říci, že úroda byla vážně ohrožena. Pomalu schnul porost nastojato. Je to přímo strašné dívati se na slibnou úrodu, která pozvolna chřadne bez možnosti jí pomoci. 5. června se obloha vyjasnila, oteplilo se, takže nastalo krásné počasí. Bohužel, toužebně očekávaná vláha se nedostavila. Až konečně 9. 6. ve večerních hodinách začalo pršet mírně ale vytrvale až do ranních hodin. Následující čtyři dny bylo zataženo a časté přeháňky, které vydatně smáčely zem. Tato vláha znamenala pro kultury v přírodě mnoho, protože země stačila mírný, ale hustý déšť pojmout a tím rostlinám zachytit blahodárnou vláhu. V neděli 14. června se vyjasnilo, ale bylo chladno. Vyjasnění zůstalo, ve dnech bylo značné teplo, které vystoupalo až na 28 °C. Noční teplota však byla velmi nízká a to až 2 °C nad bod mrazu. Z vyjasněné oblohy pražilo nemilosrdně slunko. Co nevysušil sluneční žár, to vysušil teplý východní větřík. Nastala vážná situace v zásobování vodou. A trvalo to až skoro do konce června, do 27., kdy konečně nastala změna. Očekávala se bouře a mračna tomu nasvědčovala a i hřmění z dálky, ale naštěstí se spustil mírný, klidný deštík a v určitých intervalech vydatně smáčel zemi. Tato změna zas držela až do konce června. Přeháňkové počasí ale zlepšilo nemilou situaci sucha.

Myslivecký ples

17. ledna konala místní myslivecká společnost svůj ples. Jako každoročně, tak i letos se ples vydařil. Je to v prvé řadě dobrá organizační práce členská a dále jakási tradiční soudržnost střelců i z okolí. Na plese hrály dvě kapely, které mají zvučné jméno pro své umění hudebnické, dále byla bohatá věcná tombola a nechyběl tu zdravý lesácký humor. To vše přispělo na vydaření plesu. V družné zábavě, za zvuku dobré muziky se „bálovalo“ do rána. Přítomno bylo přes 500 osob.

Požárnický ples

Konal se 31. ledna. Tento „bál“ byl jako obyčejně „domáčtější“. Na tomto plese hrála kapela čechtická. Morální povinností občanů by byla věnovati hasičskému podniku více pozornosti a podpory, než jí bylo projeveno. Čistý výnos byl určen na vý-

Společenská rubrika

Blahopřejeme občanům, kteří v měsíci dubnu oslaví 80 a více let:

Josef Benedykt	**Čechtice**
Jiří Kačena	**Čechtice**
Marie Kolandová	**Staré Práchňany**
Jiřina Kozlová	**Zhoř**
Věra Kubálková	**Čechtice**
Marie Říhová	**Krčmy**
Milada Šindelářová	**Čechtice**
Jaroslava Šrenková	**Zhoř**

stavbu nového sídla PO. Přesto se účastníci plesu dobře pobavili, hezky si zatančili až do časných ranních hodin. Účastníků bylo něco přes 200. Mimo toho však poslali mnozí vstupné.

Sokolský večer

Sokolský večer byl pořádán 7. února místo plesu. Je pravdou, že pořádati něco takového, jako je sokolský ples, přinášelo určité riziko. A ještě, když předcházející zábavy zavdaly k tomu příčinu. Když se pořádala zábava pod hlavičkou „Sokol“ v minulosti, vždycky účinkovala nějaká kapela buď z Humpolce nebo z Vlašimi, prostě hudba nynější doby, tzn. „jazz“, který není u starších lidí v oblibě. A za druhé, místní hudebníci se tímto cítili být uraženi. Proto byla bída o muzikanty. A „Sokolský večer“ se odbýval jen při reprodukované hudbě. Návštěva byla velmi slabá.

Čaje

Svaz mládeže podchytil situaci tím, že se rozhodl pořádat „odpolední čaje“ v hostinci „U Štainců“. Zahájení bylo v neděli 8. února v 16 hodin odpoledne. V sále instalovali rozhlasové zařízení a gramofon zahájil svou činnost. Jako každý začátek je těžký, tak i zde to vázlo. Mládež se snažila, aby to mělo určitý ráz, ale sami na to nestačili. Bylo by to hezké prožití několika hodin v družné zábavě i pro starší, ale těch se zde scházelo velmi málo. A byli to vesměs již lidé, kteří své mládí dávno prožili. Mladší manželé se zde dosud neukázali. Po zahajovací neděli se pokračovalo každou další neděli a tato zábava byla stále lepší. V neděli dne 15. května byla místo „čajů“ pořádána „Josefská“. Nebyla nikterak „slavná“, ale svůj účel splnila. Hrála zde kapela čechtická a hrála dobře. Návštěvníků bylo kolem 80. Zábava skončila o půlnoci. Účastníci se po skončení slušně a v tichosti rozešli.

Krásné jarní počasí samo donutilo pořadatele „Čajů“, aby je ukončili. Musím však poznamenat, že to bylo velmi hezké prostředí, ve kterém se mohli mladí slušně bavit. A dodávám, že se všichni mladí lidé, kteří se zde scházeli, chovali velmi slušně. Myslím, že si vzpomenou často, jak krásně prožívali nedělní zimní večery.

Maškara a merenda

10. února na masopustní úterý se zde konala „maškara“. Byla jako obyčejně bez jakékoliv velké přípravy. A zase se zúčastnili jen „staří“ obětavci. Maškara představovala „Zavraždění Ferdinanda de Esteho“. Popis celé maškary je tento: Pár koní zapřažených v kočáře a na kozlíku „tradiční maškarní kočí“ Antonín Košťál starší. V kočáře jelo Jeho veličenstvo s kněžnou, Ferdinand – Alois Šereda, kněžna – Mirek Košťál. Jako vrah vystupoval Josef Forst. Policajta si zahrál Jaroslav Lapáček. Dva šašci, kteří své role sehráli velmi obětavě, aby obecenstvo obveselili, byli Josef Jankovský a Jindra Říha. Žida reprezentoval Jarda Jaroš. Další maškary byli paní Mrkvová, paní Kamarýtová z kovárny, Karlík Hájek a harmonikářem byl Zdeněk Šereda. Účastníci se snažili, ale co platné, dlouhá „produkce“ působí únavu. Konečným aktem byla demonstrace zavraždění, které se konalo na náměstí. Celé to splnilo poslání. Škoda jen, že se tomuto starému hezkému obyčeji mladí lidé vyhýbají.

Večer se konala v sále sokolovny taneční zábava, která byla celkem slabě navštívena. To však nebylo nikterak na závadu tomu, aby bylo v sokolovně veselo. Dostatek místa a místní hudba čechtická uspokojila tančící páry. Konec byl o půlnoci, neb každý ze zúčastněných musel ráno za svojí povinností.

Sport

Pokud to sportem lze nazvat, myslím tím lední hokej. Tato hra se musí výjimečně brát s určitou rezervou. Za prvé k ní nejsou dobré povětrnostní podmínky, prostředí a bylo by zbytečné podrobně uvádět všechny nedostatky po technické stránce. Za druhé to je časové rozmezí. Většinou dojíždí hráči do zaměstnání do Vlašimi, vrací se v 15 hodin odpoledne a než se umyjí, nají a převléknou, je večer. Podle uvedených nedostatků je možno usuzovat o kvalitě hráčů a hry. Asi dvakráte vyjeli naši „hokejisté“ na „mezivesnický“ zápas, ale „shořeli“. To uvádím jen proto, aby se vidělo, že snaha byla.

V březnu vyjeli „sportovní fanoušci“ do Jihlavy, kde byl hrán hokejový zápas sovětských reprezentantů na mistrovství světa. Plný velký autobus čechtických příznivců sportu jel na tento zápas, který vyhráli sovětští hokejisté a naši se vrátili domů kolem druhé hodiny po půlnoci a vyjevili svou spokojenost tím, že si ke svým domovům vyzpěvovali.

Jarní kolo „Kopané“ musím dát rovněž do mimořádných událostí. Ne, že by to bylo zaviněno ze strany hráčů. Je to proto, že se upravovalo kříště. Naši fotbalisté letos kopali celé jaro na hřišti, bohužel ne v kopačkách do meruny, ale motykami do terénu. Následkem toho nikterak nevynikají ve hře. Jednou vyhrajeme, dvakrát prohrajeme. Prostě jak nemáme zápasy doma, kde si můžeme „zafandit“, jak jsme zvyklí, pak ztrácí pro nás kopaná cenu. Až zas nastoupí naši hráči doma, až se sehrají na novém hřišti, pak zas budeme sledovat ten čilý ruch, budeme je povzbuzovat a každý zápas zapíši na věčnou paměť poctivě a pravdivě, jak to skutečně na našem zápase vypadalo. Když budou tak hrát, jako dělali manuálně, pak mají vítězství ve své moci.

Znovuvzkříšení „Sokolského hřiště“

Konečně lze definitivně zakončit zprávu o úpravě sokolského hřiště. Členové zasluhují velkou pochvalu. Vykonali veliký a poctivý kus práce. Může se říci, že od podzimu, vyjímaje zimu, pracovali každou sobotu i neděli, mnohdy i ve všední dny po směně. Jednal jsem s předsedou, abych získal jmenovitý seznam pracovníků, ale bratr Jiří Maršík mi sdělil, že podrobné záznamy o všem, co souvisí s úpravou hřiště, vede písemně jednatel, tedy i záznamy o jednotlivých pracovnících. Uvedu tedy jen stručně to, o čem jsem informován. Nejprve Sokol odkoupil pozemek od sousedního majitele a nyní konečně vykoupil i tu část zahrady od KVP, kterou kdysi „staří bratři“ odprodali. Co bylo na těchto pozemcích uděláno, aby hřiště dostalo svou podobu? Členové dobývali stromy a keře lísek, které rostly kolem tarasu. Upravili terén po buldozeru a opravili taras. Plocha hřiště byla znovu zkypřena, pohnojena umělým hnojivem a oseta trávou. Uvnitř pak byl na rozhraní pozemků stavěn plot. Škoda, že tuto zprávu nemohu doplniti jmenným seznamem, poněvadž tentokráte bylo vidět kus poctivé snahy i u několika starších členů. Největším vytrvalcem snad byl a nikdy nechyběl Antonín Hanek starší. Mezi pracujícími se jeho „šedivá“ hlava nápadně vyjímala. Všem, kteří pracovali na tomto velikém díle, patří pochvala a veřejného uznání. Jejich památníkem je dílo, které vybudovali.

Vojtěšská pouť

Konala se 26. 4. Počasí bylo pěkné až na to, že bylo větrno. Přesto zde bylo dosti lidí, zejména mládeže. Pokud kde místo bylo, všude stály motorky a auta. Podél silnice byly stánky místní Jednoty, ve kterých se prodávalo cukrářské, uzenářské zboží i hračky. Před Kalvodovi byl postaven kolotoč, vedle pak malé houpačky. Pod tím byly dvě střelnice, dále pak ubytovací maringotka obsluhujících zábavné podniky a jejich traktor. Celkový ruch byl pouťového rázu. Večer v 19 hodin začala taneční zábava v sokolovně, na níž hráli hudebníci z Čechtic.

Výlety a zájezdy

První zájezd uspořádali občané na Svatou Horu. Nyní už vymizely nadobro „procesí“, kdy se šlapaly desítky kilometrů na poutní místa, s botkami přes rameno, za korouhvičkami a s utahaným, plačtivým zpěvákem. Dnes nasednou většinou ženy zcela rekreačně do pohodlného autobusu a na pouť se dovezou.

Dále byly konány tři dvoudenní školní zájezdy. Děti měly možnost užít krásné pohody, poznat kraje opředené historií, hrady, zámky, města atd. Dnes děti žijí ve znamení radosti, prostě jinak, než tomu bylo dříve. Mnohý dědoušek a babička se zájmem poslouchají své vnoučátko, které jim vypravuje o Praze, Brně, Bratislavě, o „Babiččinu údolí“, o Krkonoších, o Tatrách atd. a smutně při tom pokyvují hlavou. To za našich časů nebylo, to jsme neviděli.

13. 6. vyjeli na zájezd myslivci. Tento zájezd nepřinesl poznání mnoha přírodních krás, neboť bylo chladno a deštivo. Účastníci se však zabavili jinak a uvolněný čas strávili příjemně.

Pokračování v dalším čísle.

Z kroniky Čechtic zpracovala L. Proschková

Veřejné zasedání Zastupitelstva městyse Čechtice č. 1/2016 v Čechticích ze dne 3. 3. 2016

1) **ZM** schvaluje částečnou směnu a částečný odkup pozemku p. č. 426 k. ú Čechtice od pana Ladislava Košťála za cenu 120 Kč/m^2. (13 pro)
2) **ZM** schvaluje odkoupení zastavěné plochy hasičárnou v Malé Pasece a část pozemku v jejím okolí od spoluvlastníků za cenu 70 Kč/m^2. (13 pro)
3) **ZM** schvaluje Veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí neinvestiční dotace mezi městysem Čechtice a Pečovatelskou službou okresu Benešov. ZM pověřuje starostu podpisem této smlouvy. (13 pro)
4) **ZM** schvaluje Smlouvu o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene – služebnosti a smlouvu o právu provést stavbu č. IV-12-6019350/001 Jenikov – kVN,TS,kNN-p.č.535 14-25, 551 1,2. ZM pověřuje starostu podpisem této smlouvy. (13 pro)
5) **ZM** schvaluje dar za službu paní Evě Lejčkové, která nám zajišťuje provoz prodejen v obci Jeníkov a Staré Práchňany. ZM schvaluje dar ve výši 500 Kč/měs./obec. ZM schvaluje jednorázovou platbu za rok 2015. (13 pro)
6) **ZM** schvaluje návrh Roční účetní závěrku a rozdělení hospodářského výsledku Mateřské školy v Čechticích za rok 2015. (13 pro)
7) **ZM** schvaluje vedení kroniky za rok 2015. (13 pro)
8) V bodě různé informoval starosta přítomné o připravovaných akcích. Pan František Novotný informoval o průběhu prací na spolkovém domě.
9) Do diskuse se zapojil pan Bohumil Suk s požadavkem na opravu cesty v obci Sudislavice a vyčištění rybníka také v Sudislavicích. Pan Jiří Kořínek se zajímal o kvalitu vody v Nakvasovicích a o průběhu plánované přípojky ze Zhoře. Starosta informoval, že kvalita vody v Nakvasovicích nyní splňuje parametry pitné vody. Dále se do diskuse zapojila paní Marie Šlamborová, která se dotazovala, zda se neplánuje zpomalovací semafor na silnici směrem od Vlašimi. Starosta oznámil přítomné, že pravděpodobně v letošním roce dojde k rekonstrukci komunikace č. 112 v intravilánu Čechtic a obec bude žádat o tyto bezpečnostní prvky.

Zápis z rady č. 4/2016 v Čechticích dne 3. 3. 2016

1. **Rada** schvaluje pronájem nebytových prostor v objektu bývalé školy ve Zhoř (místnost bývalého školního kabinetu) paní Michaele Jančíkové na dobu 6 měsíců. Pronájem by byl ve výši 500,- Kč/měsíc.
2. **Rada** zamítá zapojení městyse Čechtice do projektu „Omalovánky první pomoci," kterou realizuje společnost IV-Nakladatelství s. r. o.
3. **Rada** schvaluje, aby zakázka „ Kuchyňská sestava se spotřebiči" byla zadána firmě Ladislav Vinduška Truhlářství.

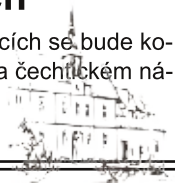
Zápis z rady č. 5/2016 v Čechticích dne 14. 3. 2016

1. **Rada** vzala na vědomí, že byla vyřazena žádost o dotaci na rekonstrukci hasičárny v Čechticích. Důvodem je příliš vysoká cena. Rozpočtovaná cena stavby je více jak 12 mil. Celý projekt bude nutno přepracovat a to včetně pokusu o nové umístění.
2. **Rada** schvaluje přijetí Jany Kubálkové bytem Děkanovice na pozici účetní městyse Čechtice.
3. **Rada** schvaluje převod hospodářského výsledku Základní školy Čechtice za rok 2015 ve výši 1 022 970,31Kč do rezervního fondu.
4. **Rada** rozhodla, že v současné době se nebude obsazovat místo správce spolkového domu.
5. **Rada** schvaluje převod z rezervního fondu Základní školy Čechtice do fondu investičního částku ve výši 500 000 Kč na plánovaný nákup mycího stroje a traktoru – sekačky.
6. **Rada** uděluje Základní škole Čechtice, okres Benešov, příspěvková organizace, zastoupenou Mgr. Lenkou Proschkovou souhlas se zapsáním oboru vzdělávání 79-01-B/01 do školského rejstříku, a to s platností od 1. 9. 2016.
7. **Rada** prohlašuje, že v souladu s § 179 odst.4 písm.d) zákona č.561/2004 Sb., o předškolním , základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů zajistí potřebné finanční a materiální zabezpečení, které vznikne důsledkem zřízení odboru vzdělávání 79-01-B/01.

Zapsala M. Marhanová

Pouť v Čechticích

Letošní **SVATOVOJTĚŠSKÁ POUŤ** v Čechticích se bude konat poslední neděli v dubnu, tj. 24. 4. 2016 na čechtickém náměstí.

Zpráva o hospodaření v obecních lesích za rok 2015

Plánovaná těžba dřeva o obecních lesích v m^3 na rok činí 4 000 m^3. Skutečná těžba v roce 2015 byla 2 802,31m^3.

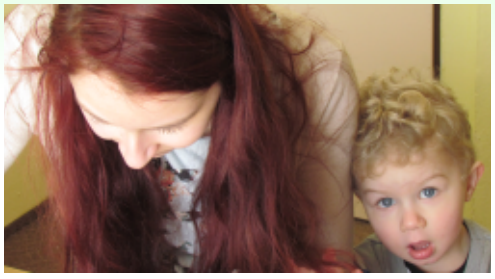
Z uvedeného vyplývá, že městys vytváří zásoby dřeva na horší časy. Za rok 2015 je úspora téměř 1 200m^3.

Prořezávek a probírek za rok 2015 jsme provedli na ploše 11,33 ha, což je v souladu s lesním hospodářským plánem, kterým se městys řídí. Po vykácení se průběžně holiny zalesňují, většinou v následujícím roce.

Zápis do mateřské školy

V Mateřské škole Čechtice proběhl 14. a 15. března 2016 zápis malých předškoláčků. Rodiče přihlásili celkem 22 dětí z Čechtic i z okolních obcí.

I. Studničková

Zápis do 1. ročníku základní školy

Budoucí prvňáčky jsme přivítali v naší škole 9. února 2016. K zápisu přišlo třicet sedm dětí společně s rodiči. A byli vynikající.

Milé děti, přeji Vám úspěšné zakončení mateřské školy a těšíme se na Vás u nás ve velké škole.

L. Proschková

Školní okénko

Redakce: Jakub Mazaný a Vít Šimon (9. třída)
Autorka grafiky: Aneta Heřmanová (9. třída)

Čechtické děti nejsou vůči menšinám zaujaté

Ukázat lidem, že se často chybně místo vlastním rozumem řídí předsudky. To byl hlavní cíl půlročního projektu Základní školy Čechtice, která se zaměřila na téma Boření mýtů o menšinách.

Boření mýtů o menšinách v Základní škole Čechtice.

„Naše škola se v září loňského roku zapojila do projektu nazvaného Kdo jiný?, který je součástí programu Jeden svět na školách, jenž zaštiťuje organizace Člověk v tísni," vysvětlila v úvodu třídní učitelka sedmého ročníku Základní školy Čechtice Martina Benešová.

Každá škola nebo vybraná skupina dětí, která se do projektu zapojila, se mohla zaměřit na cokoliv, co nějakým způsobem souvisí s multikulturalitou. A v Čechticích si žáci vybrali právě téma Boření mýtů o menšinách, kdy se chtěli orientovat na menšiny, které se vyskytují přímo v městysi a jeho okolí. Vybrali si tedy vietnamskou menšinu, romskou menšinu a vzhledem k tomu, že v Čechticích žije i rodina, která se přistěhovala z Ukrajiny, oslovili i jí.

„Vyvrcholením půlročního snažení našich žáků byl projektový den přímo u nás ve škole, kam mimo jiného přišel i tatínek z té ukrajinské rodiny a vyprávěl nám, jak se dostali z Ukrajiny až do Čechtic, s čím vším se na začátku potýkali, jaké zažívali útrapy nebo třeba jak se liší zvyky lidí na Ukrajině od těch našich," uvedla Martina Benešová s tím, že na vyšším stupni bylo této celoškolní akci věnováno pět vyučovacích hodin, na nižším pak čtyři až pět.

Dalšími hosty, kteří dorazili na projektový den do čechtické základní školy, kdy zajistili program pro žáky vyššího stupně, byli romský aktivista David Tišer a Marie Zahradníková z Institutu Terezínské iniciativy. Zatímco David Tišer přispěl k boření mýtů o romské menšině tím, že při práci s dětmi vycházel ze streotypů a předsudků samotných žáků, Marie Zahradníková pracovala s dětmi na téma vzdělávání Židů a Romů v 1. polovině 20. století. Děti ve skupinách hledaly argumenty ANO a NE pro založení vlastní menšinové školy a nakonec diskutovaly o jejích pozitivních a negativních dopadech.

„Pro žáky nižšího stupně jsme pojali téma boření mýtů převážně formou hry, kdy kolegyně s žáky šesté třídy nacvičila africkou, japonskou a tuším že indickou pohádku. Sedmáci, jejichž jsem třídní učitelkou zase se svými mladšími spolužáky hráli tradiční vietnamskou hru, která se hraje s čínskými hůlkami a vyráběli vietnamské klobouky, které nosí domorodci při práci na rýžových polích," popsala program pro první stupeň Martina Benešová.

Celá škola se pak v průběhu dopoledního programu vystřídala u ukrajinského obyvatele Čechtic, který v patnáctiminutových blocích odvyprávěl svůj příběh, a děti se mohly ptát na to, co je zajímalo, a co v jeho vyprávění třeba nezaznělo.

„Nejvíc děti zajímalo, jak ukrajinština zní nebo jakou řečí mezi sebou doma rodiny hovoří. My jsme to nazvali Živá knihovna a musím říct, že to bylo nesmírně zajímavé, a bylo vidět, že to děti opravdu zajímá," poznamenala pedagožka.

Projektový den připravili pod vedením učitelky Martiny Benešové žáci vyšších ročníků. Do samotného projektu organizace Člověk v tísni, vzdělávacího programu Jeden svět na školách se však zapojily pouze čtyři žákyně sedmé a stejný počet dívek z deváté třídy. Ty přicházely od září s nápady koho pozvat, poté s hosty komunikovaly, jak téma Boření mýtů o menšinách uchopit, co vše přichystat či jak všechno, co možná nejlépe zorganizovat.

„Bohužel se nám kvůli jazykové bariéře nepodařilo nakontaktovat žádnou vietnamskou rodinu, a nakonec ani žádnou romskou. Proto jsme pozvali romského aktivistu Davida Tišera, který vyvracel předsudky, které vůči menšinám máme a obzvlášť vůči té romské. Ty předsudky tady jsou a vždycky budou, ale je nutné si to uvědomovat. Bral to i z historického kontextu, jak se vůbec Romové v Čechách vzali, nebo proč jsou tací, jací jsou," řekla Martina Benešová, která zdůraznila, že ona byla při zpracování projektu pouze poradcem.

„Nechtěla jsem do toho holkám jakkoliv zasahovat," poznamenala třídní učitelka sedmé třídy, která se třemi z nich navštívila v Praze zástupce organizace Člověk v tísni. Ten jim poradil, jakou cestou se při přípravě projektu mají vydat nebo jak by měl vypadat.

3.3.2016 Autor: Martina Křečková

Zdroj: http://benesovsky.denik.cz/zpravy_region/cechticke-deti-nejsou-vuci-mensinam-zaujate-20160303.html

46. ročník MEMORIÁLU OBĚTÍ FAŠISMU

a

20. ročník MEMORIÁLU PETRA STUDNIČKY

TJ Sokol Čechtice, spolek společně se ZŠ Čechtice a MŠ Čechtice pořádají v neděli 8. května 2016 již 46. ročník MEMORIÁLU OBĚTÍ FAŠISMU a 20. ročník MEMORIÁLU PETRA STUDNIČKY v přespolním běhu.

- Místo konání bude jako již tradičně v Čechticích - koupaliště U Vojtěcha.
- Závodníci se mohou přihlásit na startu 30 minut před zahájením závodů.
- Kancelář závodu bude otevřena od 12:30 hodin v místě startu.
- Občerstvení pro závodníky a návštěvníky závodů je zajištěno.

Časový pořad a délka tratí

13:30 Zahájení		
13:35 Předškolní dívky (do 5 let)	Do ročníku 2011	250 m
13:40 Předškolní hoši (do 5 let)	Do ročníku 2011	250 m
13:45 Předškolní dívky (6 – 7)	2009 – 2010	250 m
13:50 Předškolní hoši (6 – 7)	2009 – 2010	250 m
13:55 Nejmladší žákyně (8 – 9)	2007 – 2008	250 m
14:00 Nejmladší žáci (8 – 9)	2007 – 2008	250 m
14:05 Vyhlášení vítězů		
14:10 Nejmladší žákyně (10 – 11)	2005 – 2006	500 m
14:15 Nejmladší žáci (10 – 11)	2005 – 2006	500 m
14:20 Mladší žákyně (12 – 13)	2003 – 2004	750 m
14:30 Mladší žáci (12 – 13)	2003 – 2004	750 m
14:40 Starší žákyně (14 – 15)	2001 – 2002	1 500 m
14:50 Starší žáci (14 – 15)	2001 – 2002	1 500 m
15:00 Vyhlášení vítězů		
15:10 Dorostenky (16 – 17)	1999 – 2000	1 500 m
15:20 Dorostenci (16 – 17)	1999 – 2000	1 500 m
15:30 Ženy (18 let a starší)	1998 a starší	1 500 m

Ilustrační foto.

15:45 Muži I. (do 39 let) 1977 a mladší 6 000 m; Muži II. – Memoriál Petra Studničky (40 – 49) 1967 – 1976, 6 000 m; Muži III. (50 – 59) 1957 – 1966, 6 000 m; Muži IV. (60 let a starší) 1956 a starší, 6 000 m; Ženy I (do 34 let) 1982 a mladší, 6 000 m; Ženy II (35 let a starší) 1981 a starší, 6 000 m.

16:30 Vyhlášení vítězů

Těšíme se na hojnou účast závodníků všech věkových kategorií. Taktéž se těšíme na hojnou účast návštěvníků závodů.

Za TJ Sokol Čechtice, spolek

Předseda Pavel Suk

Dětská scéna 2016

I letos se ZŠ Čechtice zapojila do recitační soutěže Dětská scéna. Školní kolo jsme uspořádali počátkem února ve dvou oddělených termínech – pro 1. a 2. stupeň. Tradičně jsme očekávali větší počet zájemců z 1. stupně, což se i potvrdilo. Všechna recitační vystoupení byla na velmi dobré úrovni. Jejich přípravě soutěžící bezpochyby věnovali hodně času i úsilí, jak v oblasti volby a hledání textu, tak v oblasti vlastního přednesu. Tuto skutečnost jsme zohlednili a k postupu jsme vybrali většinou dvě soutěžící z každé kategorie.

Z 1. kategorie nás zaujala Lucie Pastorková s předlouhou humornou básní L. Feldeka: O velikém hladu a Martina Svobodová taktéž s humornou básní J. Vodňanského: Večerní. Ve 2. kategorii nás svým přednesem oslovily Markéta Svobodová a Johana Kasperová.

Velmi zajímavé a dobře zpracované texty předvedly i žákyně z druhého stupně, tedy ze 3. a 4. kategorie. Ve 3. kategorii zvítězila Pavlína Pastorková s vtipným prozaickým textem M. Drijverové: Sísa Kyselá. Ve 4. kategorii porota po bouřlivé diskusi nominovala dvě postupující Veroniku Holejšovskou s textem J. Čejky: Definice štěstí a Annu Paťhovou s textem Puklá váza, napsal S. Prudhomm.

Pokud Vás udivuje shoda příjmení některých soutěžících, věřte, že není náhodná. Jedná se o sourozenecké dvojice.

S velkým očekáváním jsme vyjeli do oblastního kola, které se konalo 9. 3. 2016 v Bystřici u Benešova.

Do Bystřice jsme dorazili s dobrou náladou a velkým odhodláním uspět v soutěži. To se nám bezesporu podařilo. Z celkového počtu téměř 70 soutěžících vybrala porota 8, kteří postupují do krajského kola. A že mezi nimi byly 2 dívky z naší školy je velký úspěch.

V krajském kole nás tedy budou reprezentovat sestry Pastorkovy. Přejeme jim mnoho úspěchů.

Touto cestou také děkuji našim finalistkám, ale i nepostupujícím soutěžícím; Marku Baumbrukovi a sestrám Cihlářovým, že se podělili o své recitační umění a vystoupili pro veřejnost na velikonočním jarmarku naší školy. Poděkování patří také vyučujícím za přípravu recitátorů.

Mgr. Jaroslava Sýkorová a Mgr. Dana Jetelová

Z naší minulosti

Zločiny a trestné činy se sexuálním podtextem

Zločiny a trestné činy se sexuálním podtextem měly v tisícileté historii českého soudnictví vždy významné zastoupení. Byly vždy pokládány za nejtěžší a nejvýznamnější provinění, o čemž mj. svědčí skutečnost, že ve středověku mohl (v nejzávažnějších případech – výjimečně) o vině rozhodovat ordál (boží soud), který většinou končil smrtí skutečného nebo domnělého viníka.

Tresty byly většinou velmi kruté až drakonické a zvl. v případech obvinění žen končily jejich smrtí – od popravy oběšením či stětím až k zahrabání zaživa, zazdění atd. Při vyšetřování se užívalo útrpné právo, takže „vina“ byla téměř vždy prokázána.

V raném novověku spadaly sexuální zločiny do kompetence civilních soudů všech stupňů (podle závažnosti činů). Ve stále větší míře však zasahovaly stálé či mimořádné soudy církevní. Po vzniku inkvizičních soudů se často stávalo, že důvodem k obvinění nebyl vlastní skutek, nýbrž majetek obviněného, který po odsouzení propadl církvi a část z něho udavačům.

Přestože se těmto případům dostávalo značné publicity, zprávy o nich nacházíme dnes hlavně v soudních archivech nebo smolných knihách obsahujících protokoly o výsleších útrpným právem.

Jeden takový případ z Čechticka zahrnul do své knihy Zločin a sex v českých dějinách (Rybka Publishers, Praha 2000) na str. 223 – 225 historik a archivář PhDr. Jindřich Francek.

Vychází z prací prof. JUDr. Jaroslava Pánka, Dr.Sc. Hrdelní soudnictví městečka Čechtic v 17. a 18. století a PhDr. Evy Procházkové Žena a smrt dítěte v soudní praxi novověku – str. 115 – 128.

Mgr. Jiří Říha

Dorota Amchová a Pavel Trnka

Na čechtickém panství žila Dorota Amchová, která měla několik dětí. V roce 1727 však podlehla svodům Pavla Trnky a očekávala narození nemanželského dítěte. Někdy koncem května nebo počátkem června 1728 odešla ve vysokém stupni těhotenství koupit sůl na sousední ledečské panství do Zahrádky. Na zpáteční cestě na ni přišly porodní bolesti, a tak se ukryla v křoví, kde přivedla na svět údajně mrtvé dítě. Sama je pohřbila v lomu u hřbitova v Kožlí a tam mrtvolku nalezl kameník.

Po návratu uvěznil Dorotu čechtický městský soud a zahájil její vyšetřování pro podezření z infanticidia. Žádost konšelů o exhumaci těla novorozence však ledečský hejtman koncem července odmítl, umožnil pouze výslechy svědků před městským soudem v Ledči. Výsledky výslechů Doroty v roce 1728 se nedochovaly. Městská rada je postoupila apelačnímu soudu, který na sklonku roku zaslal Čechtickým soubor otázek, na něž měla delikventka odpovídat v dalším průběhu procesu.

Dobrovolný výslech se uskutečnil 4. ledna 1729 na radnici. Dorota Amchová neustále opakovala, že porodila mrtvé dítě, a tak „… do mučírny vedena byla a u představení jí mistra popravního se všemi k mučení patřícími nástroji, byvši pohnutelně napomenuta, in magno fletu lamentando (ve velkém pláči lamentujíc) na otázky následovně odpovídala.

> Ad 1. Já jsem mu nic neudělala a jestli sem z něho krve, co by za špendlík byl, vycedila, chci na to umřít. A to povídám před smrtí, však vím, že z toho smrt budu mít.
>
> Ad 2. Nebylo živý, aby se mně nevím co stalo, však vím, že z toho smrt budu mít. Však sem tak proti Bohu nezhřešila nebo jsem v tom nevinná.“

Následoval první stupeň mučení, tzv. vazba, kdy kat působil Dorotě bolest utahováním šňůry omotané kolem předloktí. V zápise o výslechu, který mimořádně plasticky přibližuje atmosféru v mučírně, čteme, že „…v pláči a křiku semotam sebou bolestí kroutíce na otázky odpovídala. A nechtíce ani tak ještě přečinění své vyjeviti, k druhému stupni se pokračovala a když se jí palečnice přitahovaly, ukrutným křikem volala: Pro pět ran Krista Pána prosím, když jsem nezabila! Ouvej! Ouvej! Pro Ježíše Krista, pro Panenku Marii, když jsem nezabila, kryv (!) mně teče! Hle! Hle!“

Po čtvrthodině mučení palečnicemi přišel na řadu žebřík. Avšak ani na něm neřekla to, co vyšetřovatelé očekávali.

„..někdy s tím největším křikem a někdy zasej s temným a mdlým hlasem odpovídala, v tvářnosti všecka zardělá byla a vždy oči zavřené měla. Když pak z žebříku sundávána byla s pláčem velikým a vzdycháním volala: Achi! Achi! Milý dítě, což skrze tebe nevinně trpím. Bůh plať mým protivníkům. Achi! Achi! Kýž jsou mně raději smrt udělali, nejsem vinna. A tak v témž naříkání a vzdychání zasej do předešlého vězení reducírována jest.“

Po třech dnech potvrdila své výpovědi na mučidlech: „Já všechno nevinně trpím a to lituji posavad, že sem je domů nevzala mrtvý. Všechno mile podstoupím a jináč říct nemohu, dokud živa budu. A tak při tom při všem pozůstávám, cokoliv sem mluvila a bych jednou nohou v hrobu byla, jináč nemohu říct.“

Čechtičtí konšelé odeslali vyznání Doroty Amchové apelačnímu tribunálu, od kterého obdrželi po několika týdnech rozsudek datovaný 25. ledna 1729. Apelační radové v něm „…z práva nacházejí, že naddočená (!) Dorota Amchová od té proti ní v příčině zahubení neřádně nabytého plodu svého zaražené vyhledávajícnosti docela osvobozena, v příčině pak spáchaného smilstva a jednonásobného cizoložstva (!) s jednoročním, její souložník ale Pavel Trnka čtvrtletním obecním neb panskýn dílem, v železích a poutech (krom nedělních a svátečních dnův), a to každý z nich na obzvláštním místě pracovati mají podle práva.“

Úspěch žáků základní školy v zeměpisné olympiádě

Tradičně se 26. února na gymnáziu ve Vlašimi konalo okresní kolo zeměpisné olympiády. Naši školu reprezentovali tři žáci. Největšího úspěchu dosáhl Jakub Boudník, žák 6. třídy, který obsadil skvělé 1. místo s postupem do krajského kola. Jana Kuklíková ze 7. třídy a Ondřej Boudník z 8. třídy obsadili 5. místo ve svých kategoriích.

V krajském kole, které se konalo 15. března na ZŠ Dukelská v Benešově, se Jakub umístil na pěkném 19. místě z celkem dvaceti sedmi soutěžících (převážně z gymnázií). Děkuji mu za účast a přeji hodně dalších školních úspěchů.

Mgr. Jan Čanda

Červenka obecná (Erithacus rubecula) pták roku 2016

Česká společnost ornitologická vyhlásila pro letošní rok ptákem roku potápku obecnou. Upozorňuje tak na skutečnost, že i běžným a široce rozšířeným druhům může hrozit nebezpečí — například prosklené zastávky hromadné dopravy.

„Ptákem roku se nemusí stát jen vzácný a ohrožený druh. I červenka, která patří mezi 15 nejběžnějších ptáků Česka, nám poskytne dostatek prostoru pro poznávání přírodních tajemství i pro zamyšlení, co všechno bychom mohli ve svém okolí změnit k lepšímu," říká Zdeněk Vermouzek, ředitel ČSO.

Červenky jsou docela nenápadní ptáčci velikosti vrabce. Všímavý pozorovatel je ale nalezne takřka všude. Melancholický zpěv červenky můžeme slyšet ze stinných lesů, zarostlých břehů řek i z městských parků nebo z udržovaných zahrad. Podmínkou pro zdárný život tohoto sympatického ptáčka je jen trocha hustšího porostu a křoví v okolí.

Na pohled vypadají červenky něžně, ale jsou to velcí rváči. Dokonce každá desátá dospělá červenka končí svůj život na následky soubojů. A boje nejsou jen výsadou samečků. Kromě doby hnízdění má každá červenka, bez ohledu na pohlaví, své vlastní teritorium, které urputně brání před všemi příslušníky svého druhu a často i před ostatními ptáky. Jako signál k útoku přitom slouží právě červená náprsenka protivníka.

„Zajímavostí, která bude zřejmě v ptačí říši rozšířenější, než si myslíme, jsou zpívající samičky. Je to ovšem pochopitelné, když víme, že i samičky si potřebují vyznačovat a hájit teritorium, k čemuž slouží právě zpěv," vysvětluje Zdeněk Vermouzek.

Červenky v zahradách

Usnadnit život červenkám v našem okolí není složité. Hlavně majitelé zahrad se mohou zamyslet, zda nejsou červenka a kos lepší, než chemicky ošetřený trávník. A zda by hromada větví ze zimní prořezávky nemohla zůstat na zahradě až do podzimu. Nejhorší je potom kácení křovin nebo pálení hromad klestí v hnízdní době, protože tím můžeme snadno zničit nejen dobře ukryté hnízdo červenky, ale i životní prostředí nejrůznějších druhů broučků, motýlů a dalších drobných živočichů, kteří slouží ptákům jako potrava.

Bezpečné zastávky **zastavky.birdlife.cz**

V prostředí měst a vesnic, která červenky obývají spolu s námi, se vyskytuje řada nástrah. Snad každý se již setkal s drobným ptáčkem zabitým o skleněnou výplň velkého okna nebo o protihlukovou stěnu. Smutně pak koukáme na chladnoucí hromádku peří a přemýšlíme o mláďatech, která možná někde poblíž čeká smrt hladem.

V poslední době se objevuje stále víc prosklených zastávek, často velice nebezpečných – zastávky jsou u země, kde ptáci často létají, a nezřídka je těsně vedle park, vodní tok či jen skupina keřů, což jsou pro ptáky oázy v okolní betonové šedi. Prosklená zastávka na takovém místě je pak smrtelnou pastí. Celkově se odhaduje, že na světě ročně zahyne jedna miliarda ptáků po nárazu do skleněných ploch! Přitom o každý metr čtvereční se ročně zabije zhruba jeden pták.

„Při obrovských počtech ptáků zabitých o sklo je až s podivem, že třeba červenek může vůbec přibývat. Vysvětluje to jen obrovská nadprodukce potomstva, ke které v přírodě dochází. Například každá samička červenky vyvede zhruba sedm mláďat ročně. Ale rozhodně ne proto, aby se tato mláďata zabíjela o bez rozmyslu postavené skleněné stěny," zdůrazňuje Vermouzek.

Jako reakci na množící se skleněné plochy spouští Česká společnost ornitologická kampaň Bezpečné zastávky. Pomocí jednoduchého webového dotazníku, ke kterému se lze připojit i z mobilu přímo na ulici (zastavky.birdlife.cz), může kdokoli ohodnotit nebezpečnost zastávky ve svém okolí.

„Věříme, že se nám podaří s pomocí mnoha lidí podaří zmapovat velké množství zastávek v krátkém čase," říká Zdeněk Vermouzek. „Informace o nebezpečných zastávkách budeme pak předávat obecním úřadům a dopravním podnikům a budeme je žádat, aby zastávky zabezpečily. Není to nic složitého, mnoho dobrých řešení je popsáno na www.ochranaptaku.cz. Jen si nesmíme myslet, že stačí jedna nalepená černá silueta."

Převzato z časopisu Ptačí svět

TJ SOKOL Čechtice prosí laskavého dárce, který má nazbyt funkční lednici a skříň, o jejich darování za odvoz.

Nabídky na tel. čísle 732 805 924.

Zlatnictví

Snubní prsteny
Prodej a opravy šperků
Zakázková výroba
Výkup zlata

Jana Míková, tel. +420 603 449 474

po dohodě – sobota + neděle, možno i večer

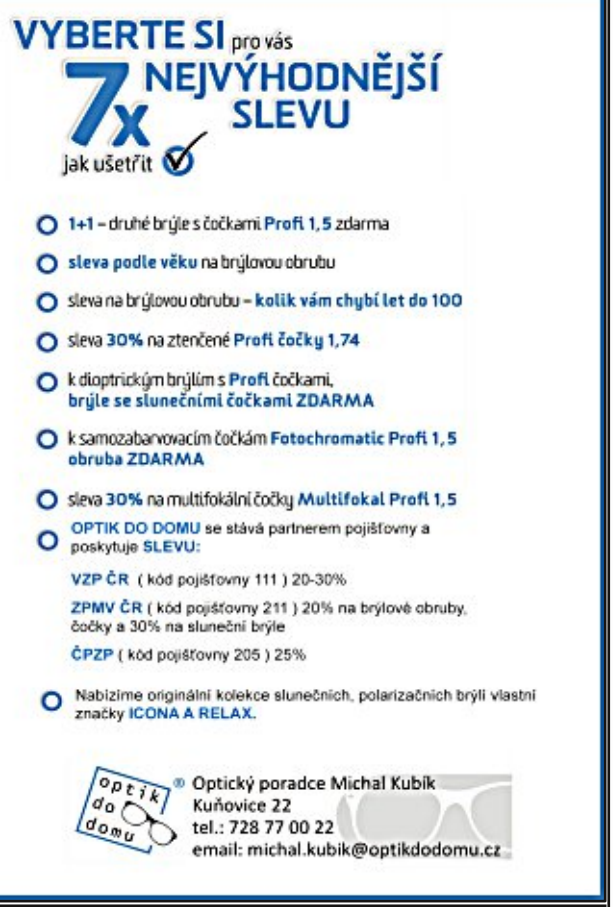
E-mail: zlatnictvi-prsteny@email.cz

www.zlatnictvi-prsteny.cz

Provozovny:

Ládví – Kamenice, Luční ul., Praha-východ

Jeníkov 2, Čechtice, okres Benešov

Jarní výlet

Jarní výlet za poznáním se uskuteční ve čtvrtek 26. května. Naším cílem tentokráte bude průhonický zámecký park a dendrologická zahrada.

Zájemci se mohou přihlásit do 15. května na Úřadě městyse Čechtice.

Dubnové setkání důchodců

Dubnové setkání důchodců se opět uskuteční poslední pondělí v měsíci, tj. 25. 4. 2016 v hasičském domě, a to od 14 hodin.

Jarní tvoření v klubovně

Dubnová dílnička se uskuteční v pátek 29. dubna od 18.00 hodin v klubovně. Přineste si s sebou tekutý škrob.

SBĚR ŽELEZNÉHO ŠROTU

V sobotu 30. dubna 2016 provede Sbor dobrovolných hasičů Čechtice po obci sběr železného šrotu.

Prosíme občany, aby nepotřebné železí, kterého se chtějí zbavit, připravili před svá obydlí. Děkujeme.

SDH Čechtice

Opět odpady

Na základě nejasností upřesňujeme odvozy černých a čirých pytlů od domů v měsíci dubnu a květnu. Jedná se o liché týdny, vždy v pondělí:

11. dubna
25. dubna
9. května
23. května

Prosíme občany, aby **zavázané pytle** před domy přistavili nejpozději v pondělí do 7.30 hodin.

V místech, kde pytle připravíte k odvozu, najdete nové prázdné pytle (výměnný systém).

Připomínáme, že v měsíci dubnu v Čechticích bude velkoobjemový odpad vybírán v bývalém Technosportu (vedle radnice) poslední pátek v dubnu, a to 29. dubna od 16 – 18 hodin a v sobotu 30. dubna od 9 – 11 hodin.

Jarní mobilní svoz velkoobjemového odpadu po vesnicích se uskuteční v sobotu 16. dubna dle následujícího rozpisu:

Dobříkovice	8.30 – 8.50	u kapličky
Nakvasovice	9.00 – 9.40	u kapličky
Palčice	9.50 – 10.10	náves
Zhoř	10.15 – 10.30	u kostela
Jeníkov	10.40 – 11.30	náves
St. a N. Práchňany	12.30 – 12.50	u obchodu
Sudislavice	13,00 – 13.15	náves
M. Paseka	13.25 – 13.40	u hasičárny
R. Lhotice	13.45 – 14.10	u rybníka
Černičí	14.20 – 14.45	u čekárny
Otročice	15.15 – 15.45	u obchodu

Jarní svoz nebezpečného odpad TS Vlašim

Každoroční jarní svoz nebezpečného odpadu bude uskutečněn v sobotu 16. dubna. Časový rozpis bude upřesněn na plakátech.

František Nebřenský

Čechtické noviny – Vydává Úřad městyse Čechtice – povoleno pod číslem MK ČR E 10759 – odpovědná redaktorka Renata Kolandová. Redakce a grafická úprava Mgr. Bc. Lenka Proschková. Autory dalších fotografií jsou autoři článků. Fotografie na první až třetí straně: Čechtice, L. Proschková, 2016. Uzávěrka je vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Redakce neodpovídá za obsah článků a formulace autorů. Vzhledem k finančním nákladům na výrobu novin si redakce vyhrazuje právo rozhodovat o úpravě, zkrácení, vhodnosti zveřejnění příspěvku. Počet výtisků 600 ks. Od březnového čísla 2015 se zaměřujeme na náš městys Čechtice. Barevný výtisk naleznete na www.mestys-cechtice .